

Vreemd eten

door Bart Van der Bruggen

Kortverhalen schrijven lijkt makkelijker dan een hele roman, maar goede kortverhalen zijn zeldzamer dan goede romans. Verhalenbundels hebben daardoor meestal iets onbevredigends: wat je leest, is soms niet slecht, maar echt wild kan je er zelden van worden. *Vreemd eten* is een uitzondering: voor één keer krijg je hier verhalen op hoog niveau, (bijna) stuk voor stuk literaire kunststukjes. Veertien verhalen zijn het, allemaal rond het thema 'eten'. Maar dan wel telkens op een opmerkelijke manier. Het gaat over het verschil tussen honger en trek, zoals het ervaren wordt na een hongerwinter, over begrafenisrituelen in Tibet waarbij het niet gaat om eten maar om gegeten worden, over een exclusief diner onder diplomaten in het straatarme Benin, over hongeren in een klooster in Thailand, een schranspartij in Rusland met een overdosis vet en alcohol...

Allemaal eten dus, maar op een bijzondere manier. Hans van Hartevelt richt zich op het genot, de noodzaak, de entourage en de locatie van het eten. Soms lopen die aspecten nogal door elkaar, en er is geen duidelijke indeling. Maar dat is ook niet nodig. De auteur heeft heel veel reiservaring, en dat verwerkt hij in veel van zijn verhalen. Er zijn verhalen die zich afspelen in Zuid-Afrika, Benin, Tibet, Thailand, Indië en Rusland, waardoor je meer dan in enig ander boek de wereld rondreist. Maar evengoed is er een verhaal over iemand die onderzoeken moet ondergaan in een polikliniek en voor wie de ziekenhuisprak een bijzondere betekenis krijgt als hij opnieuw 'mag' eten. En als je meegenomen wordt naar Zuid-Afrika, zit de link met eten in een grote tros bananen gekocht door een deelnemer aan een congres die zich vervolgens op een erg naïeve manier laat bestellen. Heel divers dus, vol verrassing, en dat maakt deze bundel net zo boeiend. Geen twee verhalen lijken op elkaar.

Van Hartevelt bewijst ook een natuurtalent te zijn, met aanleg om verhalen te vertellen. De spanningsboog in elk verhaal is perfect opgezet, wat geen sinecure is als je alles wil gezegd krijgen op een beperkt aantal bladzijden. Onveranderlijk wordt er een betoverende sfeer gecreëerd die je meesleept in een setting ver weg van hier, in een ander land of in heel andere

omstandigheden. Van Hartevelt schreef eerder al vier romans, maar nu bewijst hij in de zwaar onderschatte discipline van het kortverhaal dat hij een groot talent is. Schijnwerpers, graag.

Bron: *De Leeswolf* [Vlabin-VBC], 31/12/2009